

Kumikameli, L

Ensin annoin pikkusormen ensimmäisen nivelen
sitten koko nimettömän
Pikkubarpaan, varpaan vähemmän tarpeellisen
sitten varpaan viereisen
kimmenselekin iskin rautanaulan ruosteisen
jonka murjoin mutkalle
jalkapöytäni niittasin hopeisen laatan
ja otin siihen kaiveruksen

Kieleni halkaisin kirjastoni nieluun,
kuin karmeista siihisee
silmiäni ompelin väkisin umpeen
en itke en ryyttele
Tiedän että tie sydämeen
kyrää rintalastani luvitsee
Antaisinko kenen vapaavalintaisen
tai vaikka kaksi jos vain teet sen

Luvit minut

Korvakäytävieni valan tinaa sulaa
niitä en tarvitse en
silmiäni ompelin väkisin umpeen
en itke en ryyttele
Turpani harsin ja liisterin tukkoon
vihdoinkin vaikenen silti
Antaisinko aistin vapaavalintaisen
Tai vaikka kaksi jos vain teet sen